

[Stein.]

en vis principiel Betydning, og over for dette Brud — kan jeg godt sige — paa den Linie, der hidtil har været gældende, tror jeg, at de praktiske Fordele, som opnaas ved Lovforslagets Bestemmelser, i høj Grad kan omtvistes.

Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) nævnte før, hvorledes man i sin Tid havde forladt det daværende Privilegiesystem og var gaaet over til den nuværende Ordning med Offentliggørelse i en Statstidende. Da man i 1903 foretog dette Skridt, bestemtes det, at der i denne Statstidende skulde indrykkes de retslige og andre offentlige Kundgørelser, som ifølge Lovgivningen tidligere havde været optaget i dertil autoriserede Blade, altsaa „Berlingske Tidende“ her i Byen og Stiftstidenderne omkring i Landet. Endvidere føjedes der til, at der i Statstidende skulde kunne indrykkes, hvad Regeringen finder Anledning til at meddele Offentligheden. Der var en anden Tilføjelse, da Lovforslaget i sin Tid blev fremsat, idet der fandtes en Bestemmelse om, at ogsaa Bekendtgørelser fra Kreditforeninger, Sparekasser og lignende offentlige Institutioner med Indenrigsministerens Samtykke kunde optages i Statstidende. Denne Bestemmelse blev imidlertid strøget under Behandlingen i Rigsdagen; man nærede Betænkelighed ved at gøre Skridtet fra de offentlige Bekendtgørelser over til de Bekendtgørelser, som ikke havde den samme Karakter, men i Virkeligheden strejfedes ind paa det private Erhvervslivs Omraade. Man blev da staaende ved, at i Statstidende skulde optages den Slags Bekendtgørelser, til hvilke der knyttede sig en vis offentligretlig Interesse, først og fremmest saadanne Bekendtgørelser, hvortil der knyttede sig visse Retsvirkninger.

Efter en halv Snes Aars Forløb udvidede man Rammerne for Statstidende, idet der i 1912 tilføjedes en Bestemmelse om, at efter Indenrigsministerens Afgørelse skulde man kunne optage andre Bekendtgørelser af offentlige Myndigheder, Legater og Stiftelser. Ogsaa denne Gang havde det Lovforslag, der da blev fremsat af Regeringen, en Tilføjelse, hvorefter man tillige skulde optage Bekendtgørelser fra Institutioner, Selskaber og Foreninger. Sidstnævnte Tilføjelse fandt dog heller ikke Rigsdagens Billigelse ved denne Lejlighed. Den adskilte sig paa visse Punkter fra den Tilføjelse, der blev foreslaaet i 1903, men den var alligevel af en saadan Karakter, at man ikke ansaa det for ret og rigtigt at foretage en saadan Udvidelse.

Man har da stadig væk opretholdt Statstidende i det væsentlige paa det samme Grundlag som et Sted, hvor man indrykker offentlige Bekendtgørelser, hvortil der knytter sig særlige Retsvirkninger, eller som har en særlig retslig Karakter. For nogle Aar siden, i 1928, blev der ganske vist foretaget en Ændring i Loven om Statstidende, men det var mere en Ændring af formel Karakter, idet den kun gik ud paa, at man skulde kunne give de retslige Bekendtgørelser en mere simplificeret Udformning. Den Linie, man har holdt gennem Aarene, er altsaa denne, at man til enhver Tid — Spørgsmaalet har, som nævnt, gentagende været fremme — har ment det ret og rigtigt at holde mere private Bekendtgørelser, nemlig dem, som strejfedes ind paa det forretningsmæssige Omraade, udenfor. En Undtagelse gjorde man vel for nogle Aar siden, da der i Bankloven indførtes den Bestemmelse, at Bankregnskaber skulde offentliggøres i Statstidende, men denne Bestemmelse er senere ved Revisionen af Bankloven blevet annulleret, saa at man deraf tør slutte, at Bestemmelsen, som jo ikke var yndet af Bankerne, heller ikke har været af en saadan Karakter, at Regering og Administration har ment at burde opretholde den.

Derfor kan det for saa vidt virke noget overraskende, naar den i Virkeligheden nu dukker frem her igen; selv om den ikke direkte nævnes, dukker den dog frem paa ny i dette Lovforslag, som den højtærede Statsminister fremsatte første Gang i 1933 i Folketinget, og som nu efter en indgaaende Behandling er naaet frem hertil i en noget ændret Skikkelse. Det, der sker ved det foreliggende Lovforslag, er netop, at man bryder med det hidtidige Princip. Selv om det maa indrømmes, at Lovforslaget under Behandlingen i det andet høje Ting er undergaaet meget væsentlige Indskrænkninger, har man dog brudt den hidtidige Linie, og jeg kan ikke sige andet, end at saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er det yderligere blevet i høj Grad uklart. Ud over de almindelige offentlige Meddelelser, som hidtil har skullet indrykkes i Statstidende, skal der, siges der i Lovforslagets § 1, Stk. 2, indrykkes

„alle Indkaldelser og Meddelelser til Offentligheden eller Kredse af Personer, som foretages i Henhold til Statutter eller Love for Institutioner eller Selskaber, hvilke der ved Lov er indrømmet særlige Begunstigelser, eller om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser“.

Jeg maa gaa ud fra, at naar der tales om